

**UCHWAŁA NR XLV/418/23
RADY GMINY DYWITY**

z dnia 12 stycznia 2023 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na rok 2023.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249) Rada Gminy Dywity uchwala się co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na rok 2023 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dywity.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy Dywity

Agnieszka Sakowska-Hrywniak

Załącznik do uchwały Nr XLV/418/23
Rady Gminy Dywity
z dnia 12 stycznia 2023 r.

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE
NA ROK 2023**

Dywity 2023

WSTĘP

Rodzina to mała grupa społeczna, stanowiąca załazek szerszej społeczności. Jest ona niepowtarzalnym środowiskiem kształtującym osobowość, poglądy, styl życia, system norm i wartości. Ważną rolę w rodzinie odgrywają relacje panujące pomiędzy jej członkami, które winny być oparte na miłości i zrozumieniu. Niestety nie zawsze tak jest, czasem relacje te ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc w rodzinie rodzi szkodliwe konsekwencje, jest źródłem lęku, bólu i poczucia bezsilności. Żaden człowiek nie powinien być narażony na przemoc w rodzinie, ponieważ to rodzina powinna, swym członkom, gwarantować bezpieczny i harmonijny rozwój kształtujący osobowość człowieka, system norm i wartości. Zjawisko przemocy dotykające społeczność lokalną jest ściśle powiązane z innymi obszarami problemów społecznych, dlatego ich rozwiązywanie powinno być wspólnym interesem uzupełniających się działań specjalistów i instytucji. Zintegrowanie wszelkich zasobów jednostek i organizacji do realizacji zadań daje szansę stworzenia jednolitej strategii wsparcia oraz podniesienia skuteczności udzielanej pomocy. Założeniem projektu jest efektywne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zmniejszanie jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym. Ponadto, dalsze rozwijanie systemu współpracy wszystkich instytucji, służb i organizacji funkcjonujących na terenie Gminy Dywity w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez profilaktykę i edukację społeczną, ochronę i pomoc osobom doświadczającym przemocy w rodzinie, oddziaływanie na osoby stosujące przemoc w rodzinie, ale także poprzez podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

I. Charakterystyka zjawiska przemocy

Przemoc kojarzy nam się najczęściej z biciem, popychaniem, kopaniem, znęcaniem się fizycznym nad drugą osobą, zmuszaniem człowieka do upokarzających czynności lub też gwałtem. Jednakże przemocą jest również poniżanie psychiczne człowieka, oczernianie go, wyzywanie, ranienie jego uczuć, niszczenie jego poczucia własnej wartości, niszczenie przedmiotów, do których jest przywiązany, głodzenie, ograniczanie swobody drugiej osoby w sposób przekraczający normy moralne, izolowanie od otoczenia. Bez wątplenia przemoc należy zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej.

Psychologiczne spojrzenie na przemoc domową zwraca uwagę na cierpienie i bezradność ofiary, odsłania mechanizmy wewnętrzne i sytuacyjne sterujące przemocą oraz złożone procesy interakcji między sprawcą i ofiarą. Psychologiczne zrozumienie przemocy odgrywa podstawową rolę przy pomaganiu ofiarom w wyzwalaniu się od przemocy i w naprawianiu szkód, jakie poczyniła w ich życiu.

1. Rodzaje przemocy.

Przemoc fizyczna – nazywana również gorącą, to każde agresywne zachowanie polegające na użyciu siły i prowadzące do naruszenia nietykalności cielesnej, nieprzypadkowych urazów, zranień, stłuczeń, złamań czy zasinień (m.in. popychanie, obezwładnianie, szarpanie, policzkowanie, uderzenie pięścią, kopanie, duszenie, rzucanie przedmiotami, użycie przedmiotów lub narzędzi niebezpiecznych, mogących spowodować utratę zdrowia lub życia).

Przemoc psychiczna – to umyślne agresywne działania, wykorzystujące nie tyle siłę fizyczną lecz mechanizmy psychologiczne, powodujące u ofiary zachwianie pozytywnego obrazu własnej osoby, obniżanie u niej poczucia własnej wartości, pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych. Zachowania sprawcy mają na ogół charakter poniżający lub budzący poczucie zagrożenia i wywołują emocjonalny ból lub cierpienie (m.in. wyśmiewanie, wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzienie, narzucanie własnych poglądów, ciągłe krytykowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów, stosowanie gróźb, szantażowanie).

Przemoc seksualna – wymuszanie pożycia seksualnego lub nieakceptowanych i niechcianych przez ofiarę praktyk seksualnych w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy.

Przemoc ekonomiczna – przejawia się w uniemożliwieniu dostępu do rodzinnych środków finansowych, prowadzą do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy (np. odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwienie podjęcia pracy, niezaspokajanie podstawowych potrzeb rodziny, okradanie)

Zaniedbanie – stan ciągłego niezaspokajania podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych osób zależnych.

2. Fazy cyklu przemocy.

W cyklu przemocy występują trzy niezależne fazy, zmienne pod względem swej intensywności i czasu trwania:

1) faza narastającego napięcia – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych,

2) faza ostrej, gwałtownej przemocy – to druga faza, w której następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji; agresja w tej fazie może być zagrażająca dla zdrowia i życia ofiary, moment zakończenia aktu przemocy zależy wyłącznie od sprawcy i nie ma żadnego związku z zachowaniem ofiary (sygnały jej bólu i cierpienia nie wyciszają agresji),

3) faza „miodowego miesiąca” – to trzecia faza w czasie, w trakcie której sprawca wyraża swoją skruchę, okazuje żal, obiecuje, że już nigdy więcej nie skrzywdzi ofiary lub po prostu zachowuje się tak jak gdyby przemoc nie miała miejsca. Faza ta jest przemijająca i bez specjalistycznej pomocy kończy się nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

3. Czynniki sprzyjające przemocy w rodzinie.

Normy społeczne i kulturowe – na przestrzeni wieków istniało silne społeczne przyzwolenie na stosowanie przemocy wobec najbliższych, w szczególności wobec kobiet i dzieci, co w wielu środowiskach znajduje odzwierciedlenie w obyczajach i przekonaniach związanych z rolą mężczyzny w rodzinie („pan i władca”), a także społecznej akceptacji stosowania kar cielesnych. Związane jest to z wciąż funkcjonującymi stereotypami dotyczącymi zachowania kobiet i mężczyzn, ich roli w rodzinie oraz roli w społeczeństwie.

Alkohol i narkotyki – wiele osób stosujących przemoc w rodzinie w chwili popełniania czynów przemocowych jest pod wpływem alkoholu lub narkotyków. Alkohol i narkotyki powodują osłabienie kontroli nad zachowaniem, zwiększają prawdopodobieństwo zareagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, znoszą zahamowania, zaburzają ocenę sytuacji, wyzwalają skrywane emocje i sprzyjają antyspołecznym i nieakceptowanym zachowaniom.

Dziedziczenie wzorca przemocy z rodziny pochodzenia – dzieci wychowujące się w rodzinach, w których jest stosowana przemoc często przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub osobami doznającymi przemocy. Wynika to z faktu, że uczą się od dzieciństwa, iż najlepszym i najbardziej skutecznym sposobem na rozwiązywanie konfliktów jest przemoc, poprzez co będąc dorosłymi zwyczajnie nie umieją odnaleźć się w trudnej dla nich sytuacji i reagują zgodnie z wyuczonym w dzieciństwie wzorcem.

4. Skutki przemocy w rodzinie.

Skutki doświadczenia przemocy przez osoby dorosłe:

- poważne obrażenia ciała,
- wzrost częstości objawów związanych ze stresem (ból głowy, żołądka, pleców),
- przygnębienie, smutek, obojętność, popadanie w depresję, niepokój,

- niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji,
- zmienność nastrojów, decyzji,
- lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena,
- kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne, kłopoty z koncentracją,
- zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy.

Skutki doświadczania przemocy przez dzieci:

- obrażenia cielesne,
- życie w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia,
- brak poczucia bezpieczeństwa i stabilności środowiska wychowawczego,
- liczne schorzenia psychosomatyczne,
- znęcanie psychiczne może prowadzić do nieprzystosowania interpersonalnego (niski poziom kompetencji społecznych, trudności w kontaktach z rówieśnikami).

II. Charakterystyka Gminy Dywity

Gmina Dywity położona jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie Olsztyńskim w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Olsztyna. Gmina Dywity zajmuje obszar 161 km². W obszarze Gminy znajduje się 27 miejscowości połączonych w 20 sołectw. Siedzibą gminy są Dywity, w których znajduje się Urząd Gminy. Na terenie Gminy Dywity mieszka 12.586 osób (w tym 12 456 osób zameldowanych na pobyt stały i 130 osób zameldowanych na pobyt czasowy (stan na dzień 04 stycznia 2023 r.)).

1. Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Dywity.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem trudnym do badania, ze względu na fakt, że dotyczy najbardziej intymnej sfery życia człowieka. Ogólne szacowanie skali przemocy w rodzinie obarczone jest dużym błędem ze względu na społeczne ograniczenia w ujawnianiu tego rodzaju problemów. Ofiary przemocy nie zawsze chcą zdradzać sprawy, które uznają za wstydlive. W konsekwencji większość przypadków przemocy nadal nie jest ujawniona. Istnieje zatem potrzeba podejmowania kompleksowych działań skierowanych do ofiar przemocy w rodzinie jak również osób stosujących przemoc. Przemoc w rodzinie często łączy się z problemem nadużywania alkoholu i występuje w rodzinach o różnym statusie społecznym. Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie została przeprowadzona w oparciu o posiadane statystyki i dane. Oszacowanie zjawiska przemocy możliwe jest między innymi dzięki procedurze „Niebieskie Karty”. W latach 2020-2022 zostało wszczętych łącznie 43 procedury „Niebieskie Karty”, z czego najwięcej – 19 – w roku 2020.

2. Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” w Gminie Dywity w latach 2020-2022 i wnioski z ich analizy:

2020 – 19 kart,

2021 – 9 kart

2022 – 15 kart

- najczęściej procedura jest wszczynana przez funkcjonariuszy Policji, w następnej kolejności przez placówki oświatowe i pracowników jednostek pomocy społecznej, najrzadziej przez Przedstawicieli Ochrony zdrowia oraz Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- grupą najczęściej doświadczającą przemocy na terenie Gminy Dywity są kobiety i dzieci, rzadko mężczyźni.
- jako najczęściej występujące formy przemocy wskazane zostały przemoc psychiczna oraz fizyczna, rzadziej przemoc ekonomiczna, seksualna czy zaniedbanie
- w Gminie Dywity osobami najczęściej stosującymi przemoc są mężczyźni
- największa liczba osób wskazanych jako sprawcy przemocy w rodzinie w latach 2020- 2022 borykała się z problemem nadużywania alkoholu. Pojedyncze przypadki dotyczyły zaburzeń psychicznych.

3. Działania podjęte wobec sprawców przemocy w rodzinie w Gminie Dywity

- skierowanie do psychologa/terapeuty,
- kierowanie wniosków do Prokuratury Rejonowej, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- rozmowy profilaktyczne /korygujące.

4. Działania podejmowane na rzecz ofiar przemocy w rodzinie

- skierowanie do psychologa oraz skierowanie do udziału w spotkaniach grup wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie.
- pomoc prawna,
- pomoc pedagoga szkolnego,
- szkolne programy profilaktyczne,
- wypoczynek letni dla dzieci

IV. Główne założenia ww. programu

1. **Cel główny** – tworzenie warunków do bardziej skutecznego przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cele pośrednie:

- 1) podejmowanie i wspieranie działań zmierzających do podnoszenia świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie,
- 2) rozwijanie umiejętności samokontroli i kreowania właściwych postaw wobec rodziny,
- 3) organizowanie poradnictwa i interwencji w przypadkach przemocy w rodzinie,
- 4) zwiększenie umiejętności diagnozowania przemocy w rodzinie i podejmowania skutecznych interwencji przez przedstawicieli różnych instytucji,
- 5) wzrost udziału osób doznających przemocy w dostępnych formach pomocy.

2. Podstawy prawne programu

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2023 został opracowany i będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2021.1249 t.j.), -
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U.2020.1359 t.j.)
- Kodeks karny (Dz.U. 2022.1138 t.j.),
- Kodeks postępowania karnego (Dz.U. 2022.1375 t.j.) ,
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U.2021.1119 t.j.),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2020.2050 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U.2021.2268 t.j),
- Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2016-2023,
- Gminne Programy Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

3. Zadania służb powołanych do niesienia pomocy ofiarom przemocy w rodzinie. Pomoc w zakresie przeciwdziałania przemocy świadczą: policja, prokuratura, pomoc społeczna, ochrona

zdrowia, oświata, gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych i sąd, w tym kuratorzy sądowi.

- POLICJA

Do podstawowych zadań policji na rzecz przeciwdziałania przemocy należy m.in.:

- ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra,
- inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym
- wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców.

Działania chroniące ofiary przemocy podejmowane przez policję to

- interwencja,
- sporządzenie dokładnego opisu zdarzenia (notatka urzędowa),
- zatrzymanie sprawców przemocy stwarzających w sposób oczywisty zagrożenie dla życia bądź zdrowia ofiar, a także mienia,
- wszczęcie postępowania przygotowawczego przeciwko sprawcy przemocy w przypadku zgłoszenia lub stwierdzenia popełnienia przestępstwa,
- zabezpieczenie dowodów popełnienia przestępstwa,
- podjęcie działań prewencyjnych wobec sprawcy przemocy,
- udzielanie informacji ofiarom przemocy o możliwości uzyskania pomocy

PROKURATURA

Do podstawowych zadań prokuratury na rzecz przeciwdziałania przemocy należy m.in.:

- wszczynanie postępowań przygotowawczych mających na celu sprawdzenie czy faktycznie popełniono przestępstwo,
- wyjaśnienie okoliczności czynu,
- zebranie i zabezpieczenie dowodów,
- ujęcie sprawcy,
- w uzasadnionym przypadku zastosowanie środka zapobiegawczego wobec sprawcy przemocy w postaci dozoru policyjnego, tymczasowego aresztowania.

SĄD REJONOWY

Do podstawowych zadań sądu na rzecz przeciwdziałania przemocy należy m.in.:

- prowadzenie spraw opiekuńczych mających na celu ochronę dzieci,
- prowadzenie nadzorów kuratorskich
- POMOC SPOŁECZNA

Do podstawowych zadań ośrodków pomocy na rzecz przeciwdziałania przemocy należy m.in.:

- podejmowanie działań umożliwiających osobom, rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których same nie są w stanie pokonać, a także zapobieganie powstawaniu tych sytuacji.
- diagnozowanie sytuacji rodziny,
- przygotowanie plan pomocy,
- kierowanie do odpowiednich instytucji zajmujących się przemocą,
- organizowanie pracy socjalnej (wsparcie finansowe, zapewnienie schronienia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, rozmowy wzmacniające umiejętności rodzicielskie),
- kierowanie do rodzin niewydolnych wychowawczo asystenta rodziny
- organizowanie dostępu do poradnictwa: prawnego, psychologicznego i pedagogicznego,
- organizowanie obsługi organizacyjno-technicznej Zespołu Interdyscyplinarnego.

OCHRONA ZDROWIA

- Głównym zadaniem służby zdrowia na rzecz przeciwdziałania przemocy jest ochrona zdrowia pacjenta. Zjawisko przemocy w rodzinie kwalifikuje się do zakresu świadczeń zdrowotnych ponieważ bardzo często towarzyszą mu wyraźne uszkodzenia zdrowia somatycznego, zawsze występują poważne uszkodzenia zdrowia psychicznego.

W dziedzinie pomocy ofiarom przemocy, oprócz zadań podstawowych, takich jak np. udzielenie pomocy medycznej, istotne jest:

- rozpoznanie sygnałów świadczących o występowaniu przemocy, szczególnie gdy ofiary bądź świadkowie próbują to ukryć,

- umiejętność przeprowadzenia rozmowy umożliwiającej rozpoznanie form przemocy i częstotliwości jej występowania,
- poinformowanie ofiar o możliwościach szukania przemocy,
- wystawienie na prośbę poszkodowanych zaświadczenia lekarskiego o stwierdzonych obrażeniach,
- poinformowanie ofiar o miejscach i warunkach wystawienia obdukcji,
- w przypadku stwierdzenia takiej konieczności lub na prośbę poszkodowanych powiadomienie innych służb np. pomocy społecznej, policji, gminnej komisji ds. rozwiązywania problemów alkoholowych,
- w przypadku stwierdzenia podczas badania lub podejrzenia popełnienia przestępstwa, np. ślady ciężkiego uszkodzenia ciała, ślady podejrzanych oparzeń, wykorzystania seksualnego, powiadomienie organów ścigania.

OŚWIATA

Głównym zadaniem oświaty na rzecz przeciwdziałania przemocy jest

- sporządzenie jak najpełniejszej dokumentacji spostrzeżeń,
- nawiązanie współpracy z instytucjami pomocowymi w celu poszerzenia wiedzy na temat sytuacji dziecka,
- współuczestniczenie w tworzeniu planu pomocy dziecku i jego rodzinie w sytuacji stwierdzenia przemocy,
- powiadomienie sądu rodzinnego lub prokuratury rejonową o sytuacji dziecka,
- wspieranie dziecka oraz jego rodziny podczas realizowania planu pomocy,
- monitorowanie prawidłowości i skuteczności oddziaływań pomocowych.

4. Współpraca służb i instytucji

Ofiary przemocy w rodzinie potrzebują zwykle pomocy psychologicznej, materialnej, socjalnej, medycznej, a także wsparcia. Niezmiernie istotna jest współpraca i przepływ informacji pomiędzy różnymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się pomaganiem ofiarom przemocy, a co za tym idzie tworzenie koalicji lokalnych.

IV. Zasoby gminy Dywity w zakresie realizacji Programu.

1. Zasoby instytucjonalne – lokalne instytucje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie oraz instytucje pełniące funkcję wspierającą: - Ośrodek Pomocy Społecznej, Posterunek Policji, Placówki oświatowe, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zakłady Opieki Zdrowotnej.
2. Mocne strony:
 - a) dobrze przygotowana i stale doskonaląca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny,
 - b) znajomość problemu i dobrze działające służby zajmujące się profilaktyką i wsparciem rodzin zagrożonych patologiami,
 - c) poparcie działań i współpraca z samorządem gminnym.
3. Zagrożenia:
 - a) słaba kondycja ekonomiczna rodzin,
 - b) negatywne wzorce zachowań społecznych,
 - c) bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych rodzin,
 - d) problemy alkoholowe członków rodzin.

V. Działania podejmowane w ramach realizacji programu:

- bieżąca diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie
- praca w ramach zespołu Interdyscyplinarnego, który skupia zespół przedstawicieli lokalnych instytucji,
- uwrażliwianie społeczeństwa na problem przemocy w rodzinie (m.in. prowadzenie kampanii społecznych).
- oddziaływania wobec sprawców przemocy poprzez rozmowy profilaktyczne, rozmowy dyscyplinujące, zobowiązanie ich do odbycia terapii, uczestnictwa w szkole dla rodziców celem podniesienia kompetencji wychowawczych
- udzielanie wsparcia psychologicznego dla osób doświadczających przemocy w rodzinie (w razie potrzeb organizowanie bezpłatnej pomocy psychologicznej i prawnej)
- realizacja programów edukacyjnych na terenie placówek oświatowych.
- wsparcie rodziców w procesie opiekuńczo – wychowawczym dzieci
- podnoszenie kwalifikacji pracowników w dziedzinie zjawiska przemocy domowej oraz sposobów skutecznej interwencji i możliwości pomocy.

VI Adresaci programu.

1. osoby dotknięte przemocą,
2. sprawcy przemocy,
3. przedstawiciele instytucji i służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie,
4. przedstawiciele władz lokalnych,
5. społeczność lokalna gminy Dywity

VII Zamierzone efekty realizacji Programu.

1. Pogłębienie wiedzy społeczności lokalnej gminy Dywity o zjawisku przemocy w rodzinie i sposobach radzenia sobie z tym problemem.
2. Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
3. Zbudowanie na terenie gminy Dywity spójnego, pełnozakresowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
4. Zmniejszenie rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie.
5. Spadek liczby rodzin, w których interwencje podejmowane są wielokrotnie.
6. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.

VIII Monitorowanie i ewaluacja programu.

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie spaja działania profilaktyczne, prewencyjne, interwencyjne i pomocowe wobec ofiar i sprawców przemocy w rodzinie. Istotą efektywności funkcjonowania Programu jest realizacja zadań w zakresie, formie i stopniu dostosowanym do potrzeb mieszkańców gminy zgodnie z przyjętymi procedurami oraz stała współpraca uczestników Programu i monitoring działań. Uzyskane informacje ramach monitoringu posłużą do planowania, rozwoju i realizacji aktualnie przeprowadzonego programu.

IX Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu gminy, w tym budżetu Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.